



دانشنامه اختلالات عامل کاهش وزن

تنظیم کننده

رضاپور دست گردان میکروبیولوژیست

مطلوب موجود در این دانشنامه

مقدمه
الکلیسم
پارکینسون
سکته مغزی
آنوکاردیت
آمپیم
نارسایی آدرناں
پرکاری تیرونید
کم خونی پرنشیوز

مقدمه

وزن مناسب همیشه ایده آلترين حالت بدنی برای انسانها است.

همواره انسانها با کاهش و افزایش بی رویه وزن خود مشکل دارند.

همانگونه که افزایش وزن زمینه ساز اختلالات بزرگی در بدن انسان است.

کاهش بی رویه وزن بدن هم همواره مشکل ساز است.

در این دانشنامه به بررسی اختلالاتی می پردازیم که زمینه ساز کاهش وزن در بدن انسان است.

اکلیسم

الکلیسم و سوء مصرف الکل از علل زمینه ساز کاهش وزن است.

الکلیسم عبارت است از وابستگی فیزیولوژیک (جسمانی) و روانی به الکل، که موجب بروز بیماری‌های مزمن و بروز مشکل در روابط بین فردی و مشکلات خانوادگی و کاری می‌شود.

علایم شایع

مراحل اولیه

کم بودن تحمل نسبت به بروز اضطراب

نیاز به الکل در آغاز روز، یا در زمان‌های استرس

بی‌خوابی؛ کابوس

بروز یک حالت ناخوشایند و سردرد صبح روز بعد از مصرف زیاد الکل و نیز بیشتر شدن موارد غیبت و حاضر نشدن سرکار

مشغولیت ذهنی زیاد برای تهیه الکل و پنهان کردن نوشیدنی الکلی از خانواده و دوستان احساس گناه یا آزردگی و تحریک‌پذیری وقتی که دیگران می‌گویند که وی الکل مصرف می‌کند. مراحل پیشرفتہ

از هوش رفتن ای کوتاه مدت به دفعات؛ کاهش حافظه

بروز یک حالت هذیانی همراه با لرزش (علایم در این حالت عبارتند از لرزش، توهمات، گیجی، عروق ریزش، تندشدن ضربان قلب). این حالت اغلب در اثر نرسیدن الکل رخ می‌داد.

بیماری کبدی (پوست یا چشم ها زرد می‌شوند)

اختلال رشته‌های عصبی دست و پا و نیز دستگاه عصبی (کرخت شدن و سوزن سوزن شدن در دست‌ها و پاهای، کاهش علّقه و توانایی جنسی، گیجی، کما)

علل

هنوز به طور کامل مشخص نشده‌اند، اما موارد زیر را می‌توان ذکر کرد

عوامل شخصیتی، به خصوص وابسته بودن، عصبانیت، جنون و سرخوشی، افسردگی یا در خود فرورفتن

تأثیرات خانوادگی، به خصوص الکلی بودن والدین یا طلاق آنها

عوامل ارثی

فشار اجتماعی یا فرهنگی برای نوشیدن الکل

اختلالات شیمیایی در بدن

عوامل افزایش دهنده خطر

عوامل فرهنگی. در برخی از گروه‌های قومی میزان الکلیسم بالا است که ممکن است به دلایل اجتماعی یا زیست‌شناسخی باشد.

استفاده از مواد مخدر تفریحی

بروز بحران در زندگی، مثلًاً بی‌کاری، نقل مکان مداوم، یا از دست دادن دوستان یا خانواده عوامل محیطی مثل در دسترس بودن، مناسب بودن قیمت، و پذیرش اجتماعی الکل در گروه فرهنگی، کاری یا اجتماعی که فرد بدان تعلق دارد.

پیشگیری

اگر احياناً الکل مصرف می‌کنید، سعی کنید مصرف آن را قطع کنید. در این حالت خود را به عنوان یک فرد نمونه سالم به دیگران معرفی خواهید کرد.

به تدریج محدودیت‌هایی برای مصرف در نظر بگیرید، سعی کنید به تدریج کمتر بنوشید، تا کاملاً آن را قطع کنید.

در صورت الکلی شدن همسر، دوست، یا همکار خود، به وی کمک کنید تا مشکل خود را بپذیرد و درخواست کمک کند.

دی سولفیرام. با مصرف این دارو، فرد به هنگام نوشیدن الكل دچار علایم جسمانی ناخوشایندی می‌شود که وی را از نوشیدن الكل بیزار می‌کند. نالترکسون نیز دارویی است که لذت نوشیدن الكل را کاهش می‌دهد.

داروهایی که برای کنترل علایم محرومیت از الكل مصرف می‌شوند عبارتند از بنزودیازپین‌ها، آرامبخش‌ها، داروهای ضد روان‌پریشی، و داروهای ضدصرع (در صورت بروز حمله‌صرعی)

Symptom of alcholism

- بی شتهانی عصبی
- کاهش وزن
- loss memory
- anxiety
- depression
- رفتارهای با ریسک بالا

Reference

<http://www.imedisearch.com>

<http://www.ipl.org>

<http://www.journaltoocs.hw.ac.uk>

<http://www.jove.com>

<http://www.magportal.com>

پارکینسون

پارکینسون از اختلالات زمینه ساز کاهش وزن در انسان است.

بیماری پارکینسون یک بیماری دستگاه عصبی مرکزی در بزرگسالان مسن تر که مشخصه آن سفتی عضلانی پیشرونده تدریجی، لرزش و از دست رفتن مهارت های حرکتی است.

این اختلال هنگام رخ می دهد که نواحی خاصی از مغز توانایی خود در تولید دوپامین (یکی از ناقلين عصبی در مغز) را از دست می دهد.

پارکینسون از جمله بیماریهای مغز و اعصاب در سنین بعد از ۶۰ سالگی است از هر ۱۰۰ نفر بالای ۶۰ سال یک نفر به پارکینسون مبتلا می شوند

البته این بیماری گاه در افراد جوانتر هم دیده می شود که پنج تا ۱۰ درصد بیماران را تشکیل می دهد.

بعد از آزمایش، پارکینسون شایع ترین بیماری مخرب اعصاب به حساب می آید پارکینسون بیماری مزمن و پیشرونده ای است که در آن سلولهای ترشح کننده دوپامین در جسم سیاه در مغز می میرند و در فقدان دوپامین حرکات بدن نامنظم می شود.

پارکینسون بر اساس دو علامت یا بیشتر از چهار علامت اصلی بیماری مشخص می شود.

ارتعاش و لرزش دست و پا در حالت استراحت، کندی حرکات، سختی و خشک شدن دست و پا و بدن و نداشتن تعادل این چهار علامت اصلی را تشکیل می دهد.

در مراحل اولیه بیماری، ارتعاش اندام ملایم و معمولاً در یک طرف بدن وجود دارد و احتیاجی نیز به درمان ندارد اما با پیشرفت بیماری فردی که دست لرزان خود را در جیب یا پشت خود پنهان می کند یا چیزی را برای کنترل ارتعاش مدام در دست می گیرد، دیگر قادر به پنهان کردن لرزشهاي شدید اندام به ویژه به هنگامی که می خواهد تمرکز بیشتری به خود دهد نیست.

لرزش معمولاً بیش از هر محدودیتی تاثیر منفی بر روان بیمار دارد.

کم کم نکه کردن غذا ، لباس پوشیدن ، اصلاح و استحمام وقت زیادی از بیمار میگیرد حرکات بیمار مثل نشستن و برخاستن از صندلی و راه رفتن او اهسته میشود و بیمار حالت قوز پیدا میکند، صدای او یکنواخت و نگاه او خیره و بدون احساس میشود.

پیشرفت پارکینسون معمولاً تدریجی است و سرعت آن از فردی به فرد دیگر فرق میکند.

هدف از درمان بیماران با داروی الدوپا، جلوگیری از ناتوان شدن و از کار افتادگی بیمار مبتلا است.

اغلب این بیماران نیازمند دریافت داروهای اعصاب و روان نیز هستند.

او یکی از نخستین کسانی است که به تاثیرات فیزیکی و اجتماعی بر نیروی کار و مشکلات و خستگی کارگران توجه کرد.

علایم شایع

لرزش ، به خصوص در حالت عدم حرکت اندام

سفتی عضلانی و کندی حرکت در کل بدن

راه رفتن نامتناسب به حالتی که پاها به زمین کشیده می شوند و فاصله پاها از هم بیشتر از حالت طبیعی است.

قامت خمیده

از بین رفتن حالت چهره

تغییرات صدا؛ صدا ضعیف و بم می شود.

اختلال بلع ، آبریزش دهان

توانایی ذهنی تا مراحل پیشرفتی بدون تغییر می ماند و در مراحل پیشرفتی به آهستگی کاهش می یابد

افسردگی ، عصبی بودن

این بیماری بر اساس چهار علامت مخصوص آن مشخص می شود.

ارتعاش دست و پا در حالت استراحت (لرزش بیمار هم زمان با ارتعاش دست و پا در حالت استراحت)

آرام شدن حرکت (برادیکینسیا) / Bradykinesia

سختی حرکت (و خشک شدن) دست و پا یا بدن

تعادل بد (تعادل ضعیف)

در حالی که دو یا بیشتر از این علایم در بیمار دیده شود، مخصوصاً وقتی که در یک سمت بیشتر از سمت دیگر پدیدار شود، تشخیص پارکینسون داده می شود مگر اینکه علایم دیگری هم زمان وجود داشته باشد که بیماری دیگری را نمایان کند.

بیمار ممکن است در اوایل، بیماری را با لرزش دست و پا یا با ضعیف شدن حرکت احساس کند و دریابد که انجام هر کاری بیشتر از حد معمول طول می کشد و یا اینکه سختی و خشک شدن حرکت دست و ضعف تعادل را تجربه می کند. اولین نشانی های پارکینسون مجموعه ای متفاوت از ارتعاش، برادیکینسیا، سفت شدن عضلات و تعادل ضعیف هستند. معمولاً علایم پارکینسون ابتدا در یک سمت بدن پدیدار می شوند و با گذشت زمان به سمت دیگر هم راه پیدا می کنند.

(fixation) تغییراتی در حالت صورت و چهره روی می دهد، از جمله ثابت شدن

حالت صورت (ظاهر احساسات کمی بر چهره نمایان می شود)

و یا حالت خیرگی چشم (به دلیل کاهش پلک زدن).

علاوه بر این ها، خشک شدن شانه یا لنگیدن پا در سمت تحت تاثیر قرار گرفته عوارض دیگر (عادی) این بیماری است.

افراد مسن ممکن است نمایان شدن یک به یک این نشانه های پارکینسون را به تغییرات افزایش سن ربط بدهند،

هم بیماران مسن و هم بیماران جوان ممکن است بعد از بیش از یک سال که با این عوارض رو برو بوده اند برای تشخیص به پزشک مراجعه کنند.

از هر صد نفر بالای سن شصت سال یک نفر به پارکینسون مبتلا می شود، و معمولاً این بیماری در حدود سن شصت سالگی آغاز می شود.

افراد جوانتر هم می توانند مبتلا به پارکینسون شوند. تخمین زده می شود که افراد جوان مبتلا به پارکینسون (مبتلا شده در سن چهل یا کمتر) ۵ تا ۱۰ درصد کل این بیماران را تشکیل می دهند.

ازدست دادن حس بویایی پیش نشانگر بیماری پارکینسون است

بروز اختلال در حس بویایی با ابتلا به بیماری پارکینسون مرتبط شناخته شده است.

تست تشخیصی این بیماری در حال حاضر تست خون یا بررسی های آزمایشگاهی دیگری برای تشخیص این بیماری در دسترس نیست.

پزشکان گاهی بررسی نورولوژیک و اسکن مغز را برای اطمینان از عدم وجود بیماری های دیگر توصیه می کنند. تشخیص بیماری معمولاً مبتنی بر معاینه فیزیکی است . بررسی های طبی برای رد سایر اختلالات ممکن است توصیه گردد.

Symptom of parkinsonism

- لرزش *termor*
- کاهش حرکات *slow movement*
- کرamp پا *leg cramp*
- کاهش وزن *low weight*
- کاهش حافظه *loss memory*
- دماسن *dementia*
- افسردگی *depression*

Reference

<http://www.merck.com> merck

<http://www.oalib.com>

<http://www.openj-gate.org>

<http://atoz.ebsco.com/>

<http://www.ncbi.nlm.nih.gov/>

سکته مغزی

سکته مغزی از علل زمینه ساز کاهش وزن در بدن انسان است.

زمانیکه رگهای خونرسان به مغز بهر دلیلی پاره یا بسته شود، بافت‌های مغز از اکسیژن و غذا محروم می‌شود و بعد از چند دقیقه سلول‌های مغز شروع به مردن می‌کنند، در این وضعیت فرد دچار سکته مغزی شده است.

سکته مغزی یک وضعیت اورژانسی است، درمان فوری ضروری بوده و عملکرد زودهنگام می‌تواند جلوی آسیب بیشتر و عوارض شدید و بلقوه سکته مغزی را بگیرد.

فرد دچار سکته مغزی شده ممکن است توانایی حرف زدن را از دست داده، دچار مشکلات حافظه شده یا یکطرف بدنش فلج شود. خبرخوب این است که سکته مغزی می‌تواند پیشگیری و درمان شود.

دو نوع اصلی سکته مغزی شامل

سکته مغزی ایسکمیک (بسته شدن رگ)

و هموراژیک (پاره شدن و خونریزی مغز) می‌باشد

(Ischemic) سکته مغزی ایسکمیک

حدود ۸۷ درصد کل بیمارانیکه دچار سکته مغزی می‌شوند، دچار این نوع از سکته مغزی می‌شوند.

در این نوع سکته یک لخته یا ترومبوس در رگ‌های خونرسان به مغز شکل گرفته و مانع خونرسانی به مغز می‌شود

(hemorrhagic) سکته مغزی هموراژیک

این نوع سکته مغزی زمانی رخ می‌دهد که یکی از رگ‌های خونرسان به مغز پاره شده و سطح بین مغز و جمجمه را پر از خون می‌کند

هردو نوع سکته باعث فقدان خونرسانی در مغز و جمع شدن خون در مغز شده و باعث فشار زیاد بر مغز می‌شود.

نتیجه سکته بسته به مکانیکه سکته رخ داده و میزانیکه مغز آسیب دیده متفاوت است.

سکته‌های کوچکتر ممکن است باعث مشکلات کوچکتر از جمله ضعف در دست و یا پا شود در حالیکه سکته‌های بزرگتر می‌تواند باعث فلج شدن و یا مرگ شود.

خیلی از افراد آسیب دیده توسط سکته مغزی دچار ضعف در بخشی از بدن، مشکلات تکلمی و یا انواع بی‌اختیاری از

جمله بی‌اختیاری ادرار می‌شوند

علایم سکته مغزی

در صورتیکه فکر می‌کنید شما یا یکی از اطرافیانتان دچار سکته مغزی شده‌اند، به این علایم و نشانه‌هایی که در ادامه بیان می‌کنیم دقت نمایید. با اطلاع بموضع از سکته مغزی می‌توان خطرات و عوارض سکته را کاهش داد. این علایم

شامل

مشکل در راه رفتن. شما ممکن است تلوتلو خورده، سرگیجه ناگهانی داشته باشید و یا تعادلتان را از دست دهید.

مشکل در صحبت و ادراک. شما ممکن است دچار گیجی شوید. شما ممکن است موقع حرف زدن کلماتی را حذف کرده و یا در فهمیدن صحبت دیگران مشکل داشته باشید.

فلج شدن و یا بی‌حسی صورت، دست و یا پا. ممکن است بصورت ناگهانی در صورت، دستها و یا پاهای خود دچار بی‌حسی، ضعف و یا فلج شدن، نمایید.

سعی کنید هردوست خود را بالای همزمان بالای سرتان ببرید، اگر یکی از دست‌ها افتاد شما ممکن است دچار سکته شده باشید.

همچنین ممکن است موقع خنده یک طرف از دهان شما دچار افتادگی شود

مشکلات بینایی در یکی و یا هردو چشم. ممکن است بصورت ناگهانی دچار تاری و یا سیاهی دید شوید و یا
دچار دوبینی گردید.

سردرد. دردی ناگهانی و شدید در سر که ممکن است با استفراغ، سرگیجه و یا مشکلات هشیاری همراه باشد،
ممکن است نشان‌دهنده سکته مغزی در شما باشد.

زمانیکه دچار یکی یا بیشتر از یکی از علایم سکته شدید، ولواینکه علایم از بین رفند و یا کم بودند می‌بایست با
اورژانس تعاس بگیرید.

هر دقیقه زمانیکه دچار سکته شده‌اید، مهم است پس منظر از بین رفتن علایم نشوید. برای بیشترین بهره‌وری در
درمان، شما باید تا سه ساعت بعد از ظاهر شدن اولین نشانه به بیمارستان مراجعه نمایید

عوامل قابل تغییر در سکته مغزی شامل

فشار خون بالا (hypertension)

دیابت

سیگار کشیدن و یا استشمام دود سیگار دیگران

کلسترول بالای خون

صرف الکل

چاقی و یا اضافه وزن

فقدان فعالیت جسمی

سابقه بیماری های قلبی

استفاده از قرص های پیشگیری از بارداری یا هورمون درمانی با قرص های حاوی استروژن

مردان طلاق گرته در خطر بیشتری برای سکته مغزی می باشند

عوامل غیرقابل تغییر در سکته مغزی شامل

سن. خطر سکته با افزایش سن افزایش می یابد و افراد ۵۵ سال به بالا بیشتر از بقیه در خطر هستند

نژاد. افراد آفریقایی-آمریکایی بیشتر از سایر افراد در خطر سکته مغزی می باشند

جنسیت. مردان بیشتر از زنان در خطر سکته مغزی می باشند. زنان معمولاً در سنین بالاتری نسبت به مردان

دچار سکته مغزی شده و خطر مرگ پس از سکته مغزی در آنها بیشتر است

سابقه شخصی و یا خانوادگی سکته مغزی، سکته قلبی یا حمله ایسکمیک خطر سکته مغزی را افزایش می دهد

سکته مغزی می تواند باعث ناتوانی های موقتی و یا دائمی بسته به مدت زمان فعدان خون در مغز و بخش آسیب دیده

شد. این عوارض شامل

فلج شدن و یا از کار افتادن عضلات

مشکل در صحبت کردن و یا فرودادن غذا و مایعات

از دستدادن حافظه و یا مشکل در فکر کردن

مشکلات احساسی

درد یا سایر احساسات غیرمعمول در قسمت هایی از بدن که تحت تاثیر سکته قرار گرفته اند

تغییر در رفتار و اهمیت به خود

risk factor stroke

ریسک فاکتور سکته مغزی

- دیابت DM
- کلسترول بالا
- سیگار کشیدن
- استرس زیاد
- فشار خون بالا

Reference

<http://www.medical-journals.com/>

<http://www.medicinenet.com>

<https://www.nlm.nih.gov/>

<http://www.emedicine.medscape.com>

<http://www.merck.com>

<http://www.oalib.com>

آندوکاردیت

آندوکاردیت از اختلالات زمینه ساز کاهش وزن است.

آندوکاردیت یا عفونت قلب

آندوکاردیت (Endocarditis)

یا التهاب درون شامه قلب به معنی استقرار و تکثیر عامل عفونی در سطح داخلی قلب (آندوکارد) و دریچه ها می باشد.
اندوکاردیت باکتریایی بیماری خطرناک و گاه کشنده ای است

باکتری ها یا قارچ هایی که وارد خون می شوند. باکتری ها یا قارچ ها به دریچه ها، عضله و پوشش داخلی قلب آسیب وارد می کنند یا آسیبی را که از قبل وجود داشته است تشدید می کنند.

تب روماتیسمی، بیماری مادرزادی قلب، آسیب دریچه های قلب، تزریق مواد آلوده به داخل جریان خون، استفاده از داروهای مختل کننده ایمنی و وجود دریچه مصنوعی در قلب از عوامل تشدید کننده بیماری به شمار می روند.

از علائم زودهنگام آندوکاردیت می توان به خستگی و ضعف، تب، لرز و تعزیز زیاد به خصوص در شب، کاهش وزن، دردهای مبهم و وجود صدای غیرطبیعی در قلب اشاره کرد.

از علائم دیرهنگام می توان لرز شدید و تبالا، تنگی نفس در هنگام فعالیت در زمان ابتلا به این بیماری، ورم پاهای و شکم، و تند یا نامنظم شدن ضربان قلب را نام برد.

عوامل خطر عفونت قلب

برخی از شرایط یا بیماری‌های قلبی که فرد را در معرض خطر ابتلا به عفونت قلب قرار می‌دهند عبارتند از

دیریچه قلبی مصنوعی (پروتز)

سابقه قلبی ابتلا به اندوکاردیت

آسیب دیریچه‌های قلبی در اثر بیماری تب روماتیسمی یا سایر بیماری‌ها

برخی از نقصایض مادرزادی قلبی

کاردیومیوپاتی (بزرگ شدگ قلب)

پیوند قلب و متعاقب آن ابتلا به یک اختلال دیریچه‌ای قلب

اگر دیریچه قلبتان آسیبدیده است، قبل از هر عمل پزشکی و دندانی، مشکل خود را به پزشک یا دندانپزشک اطلاع دهید

تشخیص عفونت قلب

اقدامات تشخیصی ممکن است شامل شمارش سلول‌های خون و کشت‌خون، نوار قلب، عکسبرداری از قلب و ریه‌ها با

اشعه ایکس و اکوکاردیوگرام باشد

بستری شدن در بیمارستان در مرحله حد بیماری صورت می‌گیرد

بعضی از بیماران را می‌توان از بیمارستان ترجیح کرد و ادامه مراقبت از آنها را در منزل پی‌گرفت

در بعضی از بیماران جراحی برای تعویض دیریچه عفونی شده انجام می‌شود

درمان عفونت قلب

این بیماری معمولاً با تشخیص و درمان زودهنگام قابل معالجه است، اما بهبود آن ممکن است هفته‌ها طول بکشد

اگر درمان به تأخیر افتاد، عملکرد قلب کاهش یافته و نارسایی احتقانی قلب و حتی مرگ رخ خواهد داد

پیشگیری از عفونت قلب

اگر دریچه قلبتان آسیبدیده است، یا صدای غیرطبیعی در قلب شما شنیده می‌شود، پیش از انجام هر گونه عمل پزشکی که امکان ورود باکتری‌ها به خون در آن وجود دارد، به پزشک خود اطلاع دهید تا آنتیبیوتیک مناسب برای پیشگیری از بروز آندوکارдیت را دریافت کنید.

این مساله بهخصوص باید قبل از کارهای دندانپزشکی و عمل جراحی دستگاه ادراری یا گوارشی مدنظر قرار گیرد همچنین می‌توانید اقداماتی را جهت کاهش میزان خطر انجام دهید؛ برای مثال مهم است که روزانه دندان‌های خود را مسواک زده و نخ دندان بکشید و به طور منظم برای معاینه دندان‌هایتان به دندانپزشک خود مراجعه کنید.

این اقدامات در کاهش خطر آندوکاردیت موثرند

رعایت موارد زیر به بیماران توصیه می‌شود

تا زمان بھبودی کامل در رختخواب استراحت کنید.

زمانی که در رختخواب استراحت می‌کنید، پاهای خود را مرتب خم و راست کنید تا از تشکیل لخته خون در سیاهرگ‌های عمقی پا پیشگیری شود.

فعالیت‌های عادی خود را در صورتی که وضعیت جسمی تان اجازه داد، می‌توانید از سر بگیرید.

اگر دریچه قلبتان آسیبدیده است، قبل از هر اقدام پزشکی، مشکل خود را به پزشک یا دندانپزشک اطلاع دهید. در برخی از موقعیت‌ها، نیاز به استفاده از آنتیبیوتیک برای پیشگیری از آندوکاردیت وجود خواهد داشت.

پس از رهایی از آندوکاریت، مرتباً زیر نظر پزشک باشید تا از عود بیماری پیشگیری شود.

complication of endocarditis

عوارض آندوکاردیت

- aortic stenosis تگی دریچه آنورت
- arthritis آرتریت
- cardiac arrhythmia آریتمی قلب
- meningitis منژیت
- low weight کاهش وزن

Reference

<http://www.cliniweb.com/>

<http://www.docguide.com/>

<http://www.elsevier.com/>

آمپیم

آمپیم از اختلالات زمینه ساز کاهش وزن است.

آمپیم معمولاً عارضه‌ای از عفونت‌های ریه یا قفسه سینه مثل ذات‌الریه و سل می‌باشد که به دنبال گسترش عفونت به پرده جنب رخ می‌دهد.

در رحم، منث، آپاندیس و مفاصل نیز آمپیم دیده می‌شود.

اما به طور معمول در فضای اطراف ریه‌ها، بین لایه‌های پرده جنب دچار عفونت، اتفاق می‌افتد. آمپیم به علت استفاده از آنتی‌بیوتیک‌ها تقریباً به ندرت رخ می‌دهد.

علایم

علام آمپیم ریه عبارتند از: سرفه، تب، درد قفسه سینه، تعریق و نفس نفس زدن.

درد قفسه سینه که می‌تواند از یک ناراحتی مبهم تا درد شدید، متغیر باشد. درد غالباً با سرفه یا تنفس بدتر می‌شود. درد ممکن است به قسمت پایینی قفسه سینه یا شکم گسترش یابد

تنفس تند و سطحی

لرز

تب

خستگی شدید

سرفه خشک

تنفس بد بو

کاهش وزن

علل

عفونت های ریه یا قفسه سینه مثل ذات الریه، سل، یا آبسه (دمل چرکی) ریه

روی هم خوابیدن ریه یا آسیب به قفسه سینه

وجود سرطان در سایر نقاط بدن

لوبوس

نارسایی احتقانی قلب

بیماری کلیه

بیماری کبد

خارج کردن چرک از فضای تجمع آن باعث تسریع بهبودی آمپیم می شود. جراحی برای باز کردن دمل چرکی و تخیله چرک صورت می گیرد

عوامل تشدید کننده بیماری

تغذیه نامناسب

سیگار کشیدن

خستگی یا کار زیاد

آب و هوای سرد و مرطوب

محیط زندگی شلوغ و غیر بهداشتی

عوارض

منژیت (عفونت پرده مغز)

پریکاردیت (عفونت پرده دور قلب)

آندوکاردیت (عفونت دریچه های قلب)

آبسه مغز

راه های تشخیص

آزمایش چرک جمع شده و کشت آن

رادیوگرافی قفسه سینه

شمارش گلbul های سفید خون

سی تی اسکن

سونوگرافی

پیشگیری

در صورت بروز هر گونه بیماری یا عفونت جدی که ممکن است باعث آمیم شود، برای درمان سریعاً به پزشک مراجعه کنید.

درمان

درمان موفقیت آمیز به درمان بیماری زمینه ای مثل بیماری سل بستگی دارد. برای درمان معمولاً نیاز به تجویز دوز بالای آنتی بیوتیک وجود دارد و بیمار غالباً باید بستری شود.

خارج کردن چرک از فضای تجمع آن باعث تسريع بهبودی می شود. جراحی برای باز کردن دمل چرکی و تخلیه چرک، به خصوص اگر چرک هنوز مایع باشد، صورت می گیرد. بهبودی کامل حدود دو ماه زمان می برد.



Symptom of emphyema

علائم امفيما

- fever
- chills
- chest pain
- short breath
- cough

Reference

<http://www.elsevier.com/>

[http://www.el.com /](http://www.el.com/)

<http://www.healthatoz.com/>

<http://www.csgnetwork.com/>

<http://www.healthgate.com/>

نارسایی آدرنال از علل زمینه ساز کاهش وزن در بدن انسان است.

نارسایی غدد فوق کلیوی (آدرنال) شرایطی است که با تولید ناکافی هورمونهای آدرنال یعنی کورتیزول و آدسترون توصیف می‌گردد.

غدد آدرنال اعضای کوچکی هستند که در بالای هر دو کلیه قرار دارند و شامل یک لایه داخلی بنام مدولا و قسمت خارجی بنام کورتکس می‌باشند.

هر لایه هورمونهای مختلفی را تولید می‌کنند که وظیفه کنترل سیستم‌های مختلفی را به عهده دارند.

تولید هورمون بوسیله تعامل بین هیپوتالاموس، غده هیپوفیزو و غدد آدرنال صورت می‌گیرد. اگر هر بخش از این سیستم عملکرد خود را از دست دهد موجب ایجاد اختلال عمدی یا بیماری در بدن می‌گردد.

در نارسایی اولیه غدد آدرنال - اغلب به بیماری آدیسون معروف است. میزان هر دو هورمون کورتیزول و آدسترون دچار اختلال می‌گردد که علت آن کاهش فعالیت یا آسیب غدد آدرنال می‌باشد.

نارسایی ثانویه آدرنال ناشی از عدم عملکرد غده هیپوفیز می‌باشد که تنها بر روی تولید کورتیزول تاثیر می‌گذارد.

کورتیزول یک گلوکورتیکونید هورمون است که توسط بخش قشری یا کورتکس تولید می‌شود. از جمله فعالیتهای مهم آن میتوان به تاثیر بر روی متابولیسم کربوهیدراتها، پروتئین‌ها و چربی‌ها، تاثیر بر میزان قند خون، عمل به عنوان یک عامل ضد التهاب و کمک به بدن در واکنش به استرس اشاره نمود.

آدسترون یک مینرالوکورتیکونید است که توسط کورتکس تولید می‌شود و نقش آن کنترل تعادل نمک و پتاسیم در بدن است. کاهش یا عدم وجود این هورمون سبب ضعف و از دست دادن آب بدن (دھیدراته شدن)، عدم توانایی بدن در حفظ فشار خون و عدم کفایت در واکنش به استرس می‌گردد.

میزان شیوع آدیسون حدود 1 تا 3 نفر در یک جمعیت 100.000 نفری در آمریکا می باشد. این بیماری در تمام سنین دیده می شود و میزان بروز آن در بین زنان و مردان یکسان است.

علایم نقص و نارسایی آدرنال ممکن است تا زمانی که حدود 80 تا 90 درصد کورتکس از بین نرود ، بروز نکند.

در آمریکا حدود 70 % نارسایی اولیه در بزرگسالان ناشی از یک بیماری اتو ایمیون است . در سایر موارد این آسیب ناشی از عواملی نظیر: توپرکلوزیس،(یک علت معمول در 30 درصد جوامعی که سل شایع است) عفونتهای باکتریایی ، ویروسی و قارچی، خونریزی آدرنال و انتشار سرطان به غدد آدرنال می باشد.

در کودکان حدود 70% موارد شامل بیماریهای ارثی و هایپر پلازی ارثی آدرنال می باشد.

30 % موارد دیگر ناشی از بیماری های اتو ایمیون است. سایر بیماری های مادرزادی مثل آدرنولوکودیستروفی از دلایل غیر معمول این نقص می باشند.

نارسایی ثانویه آدرنال اغلب به دنبال درمان با کورتیکواستروئید ها (مانند پردنیزون که برای کاهش التهاب در بیماری هایی نظیر آرتیریت روماتوئید تجویز میگردد) رخ می دهد و می تواند موجب یک قله ناگهانی در تولید هورمون گردد.

اینگونه درمان ها تولید طبیعی کورتیزول را سرکوب می کند ولی بعد از چن هفته یا چد ماه پس از پایان درمان با کورتیکواستروئید تولید آن می تواند به میزان طبیعی بازگردد.

در نارسایی ثانویه آدرنال معمولاً میزان تولید آدسترون تحت تاثیر قرار نمی‌گیرد.

علائم و نشانه‌ها

علام مربوط به نارسایی آدرنال بیشتر مبهم و غیر اخصاصی می‌باشد و ممکن به کندی پدیدار شوند. در ابتدا هنگام وارد شدن شوک یا استرس به فرد ظاهر می‌شوند و پس از آن در عرض چند ماه ممکن است همراه با علام زیر بروز کند:

درد شکمی

کم شدن موی بدن

دهیدراته شدن به همراه بیماری آدیسون

اسهال یا یبوست

سرگیجه یا ضعف

خستگی

افزایش رنگدانه‌های پوستی به همراه بیماری آدیسون وجود لکه‌های سیاه پوستی بخصوص در ناحیه چینهای پوستی برخی اوقات وجود کک و مک و خال در صورت و یا ایجاد هاله‌های کمرنگ در اطراف نوک پستان، لب و رکtom

درد مفاصل و عضلات -

کاهش فشار خون-

کاهش گلوكز خون-

- ضعف عضلانی -

علاقة به خوردن نمک به همراه بیماری آدیسون-

استفراغ

کاهش وزن -

به هر حال برخی مواقع علامت و نشانه های نارسایی آدرنال ممکن است بطور ناگهانی و سریع بروز کند

حدود 25% موارد نارسایی آدرنال به دنبال بحران آدرنال(بحران آدیسونی نیز نامیده میشود) رخ می دهد.

ین بحران ممکن است توسط یک دوره افزایش استرس، ضربه، جراحی و یا یک عفونت شدید ایجاد شود که در صورت عدم مداوا می تواند کشنده باشد.

در یک بحران آدرنال علیم زیر می واند دیده شود

از کار افتادگی کلیه -

از دست دادن هوشیاری -

کاهش فشار خون-.

درد شدید در شکم، پاها و قسمت پایینی کمر -

استفراغ شدید، اسهال و درنتیجه دهیدراته شدن بدن -

شوک -

آزمایش ها

علامتی همچون افزایش رنگدانه های پوستی(هایپرپیگمانانتاسیون)، ضعف، کاهش فشار خون و علاقه به خوردن نمک به خصوص اگر بروز این علامت هنگام استرس تشديد یابد ممکن است پزشك را به نارسایی آدرنال مشکوک نماید.

تستهای آزمایشگاهی برای تشخیص نارسایی آدرنال و افتراق نوع نارسایی که اولیه یا ثانویه می باشد و یا علل جانی ایجاد نارسایی ، مورد استفاده قرار می گیرند.

این آزمایش ها اغلب برای ارزیابی تعادل الکتروولیت بیمار، میزان قند خون و عملکرد کلیه درخواست می شوند.

در حین یک بحران آدرنال این آزمایش ها برای مشخص شدن شدت اختلالات و پیگیری اثربخشی درمان درخواست می گردد

تستهای آزمایشگاهی

کورتیزول

معمولاً مقدار آن در صبح زود در بیشترین حد خود می باشد. اگر غده آدرنال فاقد عملکرد عادی باشد یا بوسیله هورمون ACTH تحریک نشود میزان کورتیزول بصور دائم پایین می ماند. اندازه گیری میزان کورتیزول به همراه

در تشخیص نارسایی آدرنال کمک می کند .

ACTH

یکی از هورمون های هیپوفیز است که نقش انتقال پیام به غده آدرنال جهت تولید کورتیزول را به عهده دارد.

این تست در ابتدا به عنوان یک تست اصلی برای ارزیابی عملکرد آدرنال به حساب می آید که البته ممکن است مقدار آن کافی باشد یا نباشد. در بیماران مبتلا به نارسایی آدرنال کاهش

ACTH

بیانگر نارسایی ثانویه آدرنال می باشد

آلدوسترون

میزان آلدوسترون خون یا ادرار برای تشخیص بیماری آدیسون و تعیین اینکه غده آدرنال چه مقدار آلدوسترون تولید می کند نقش کمک کننده ای دارد. اگر میزان آن پایین باشد بیانگر امکان وجود نارسایی اولیه غدد فوق کلیوی در بیمار است.

الکتروولیت ها

الکتروولیت ها (سدیم، پتاسیم، کلراید و دی اکسید کربن) جهت کمک به تشخیص و ارزیابی شدت عدم تعادل الکتروولیتی و بررسی تاثیر درمان، اندازه گیری می شوند.

الکتروولیت ها تحت تاثیر عامل مختلفی قرار دارند؛ در بیماری آدیسون اغلب میزان سدیم، کلراید و دی اکسید کربن پایین است در حالیکه میزان پتاسیم ممکن است بسیار افزایش یابد.

روشهای درمانی برای بیماران مبتلا به نارسایی اولیه آدرنال وجود دارد ولی بازگشت سلامتی بطور قطعی نیست. اگر شرایط ایجاد شده ناشی از عفونت باشد در صورت از بین بردن عامل عفونت، حتی وقتی کورتکس درگیر یک آسیب جدی و پایدار شده باشد امکان بازگشت برخی فعالیتهای آدرنال به وضعیت اولیه وجود دارد

به هر حال این افراد می توانند یک زندگی سالم داشته باشند. مدت طبیعی طول عمر آنها بستگی به جایگزینی هورمونهای از دست رفته و رعایت برخی نکات و اقدامات پیشگیرانه دارد

در نارسایی ثانویه اگر علت آن آسیب یا نقص در هیپوفیز باشد بیمار بسیار به ندرت به درمان پاسخ می دهد. به هر حال اگر شرایط زمینه ای بوجود آورنده نارسایی مانند وقتی علت نارسایی درمان با کورتیکواسترئونید باشد از بین بروд امکان تولید کورتیزول به حالت اولیه جود دارد

درمان برای نارسایی ثانویه آدرنال اغلب شامل جایگزینی هورمون می باشد

Symptom of adrenal failure علائم نارسایی آدرنال

- low weight کاهش وزن
- confusion اختلال شناخت
- vertigo سرگیجه
- muscle pain درد عضلات
- seizure تشنج

Reference

<http://www.merck.com> merck

<http://www.oalib.com>

<http://www.openj-gate.org>

<http://atoz.ebsco.com/>

<http://www.ncbi.nlm>

پرکاری تیروئید

پرکاری تیروئید از اختلالات کاهش دهنده وزن می باشد.

در واقع پرکاری تیروئید وضعیتی است که در آن، غده‌ی تیروئید بیش از حد فعال است و مقادیر بیش از حدی از هورمون تیروئید را تولید می‌کند.

پر کار بودن غده‌ی تیروئید موجب افزایش سوخت و ساز بدن شده و باعث بروز علائمی مانند عصبانیت، اضطراب، تپش قلب، لرزش دست، تعریق بیش از حد، کاهش وزن، بی‌خوابی و دیگر علائم می‌شود.

پرکاری تیروئید بیشتر در بین زنان 20 تا 40 سال شایع است، اما مردان نیز ممکن است به این بیماری مبتلا شوند. علائم این بیماری می‌تواند برای بیمار بسیار دلهره‌آور باشد. این علائم عبارتند از

ضعف عضلانی

لرزش دست

ضربان سریع قلب

خستگی مفرط

کاهش وزن

اسهال یا دفعات زیاد کار کردن روده‌ها

آشفتگی، تحریک‌پذیری و اضطراب

اختلالات بینایی (تحریک شدن چشم و مشکلات دید)

بی‌نظمی در قاعده‌گی

عدم تحمل گرما و تعرق شدید

ناباروری

شایع‌ترین علت پرکاری تیروئید، ابتلا به بیماری گریوز است. این بیماری باعث می‌شود که سیستم ایمنی بدن آنتی بادی‌هایی تولید کند که به غده تیروئید حمله می‌کنند و باعث می‌شوند که غده تیروئید هورمون بیش از حد تولید کند. این بیماری معمولاً در افرادی بروز می‌کند که سابقه خانوادگی در ابتلا به مشکلات تیروئید دارند.

در افرادی که به بیماری گریوز مبتلا هستند، یکی از مشخص‌ترین علائم بیمار این است که پشت چشم‌های او عرق می‌کند که باعث درد چشم، اشک ریختن از چشم‌ها و بیرون‌زدگی چشم‌ها می‌شود.

سایر علل پرکاری تیروئید عبارتند از

رشد توده‌ی غیر سرطانی روی غده تیروئید (ندول تیروئید)

صرف بیش از اندازه‌ی هورمون‌های تیروئید برای درمان سایر بیماری‌ها

التهاب نیمه حاد غده‌ی تیروئید

التهاب غده‌ی تیروئید بر اثر تجمع گلbulوهای سفید (لوفوسیت‌ها) یا التهاب تیروئید پس از زایمان

در صورتی که پرکاری تیروئید درمان نشود می‌تواند عوارض جدی و خطرناکی به دنبال داشته باشد که این عوارض عمدتاً به قلب مربوط می‌شوند. برخی از اثرات منفی پرکاری تیروئید کنترل نشده بر روی قلب، عبارتند از آریتمی قلبی (اختلالات مربوط به ضربان نامنظم قلب مانند فیبریلاسیون دهلیزی)

اتساع قلب (بزرگ شدن حفره‌ی درون قلب و نازک شدن عضلات قلب) و نارسایی احتقانی قلب

ایست ناگهانی قلب

فشار خون بالا

همچنین در صورتی که پرکاری تیروئید را درمان نکنید، در معرض خطر بروز آرتروز مفاصل نیز خواهید بود. پرکاری تیروئید می‌تواند موجب شود که بدن شما کلسیم و پتاسیمی که باید به استخوان‌ها برسد را بگیرد و آن را از طریق ادرار و مدفوع دفع کند و بدین ترتیب تراکم مواد معدنی موجود در استخوان‌های شما کم می‌شود.

بدن شما برای حفظ سلامت استخوان‌ها به کلسیم و پتاسیم نیاز دارد، بنابراین اگر استخوان‌های شما به اندازه‌ی کافی کلسیم و پتاسیم جذب نکنند یا این موارد را از دست بدهند، تراکم استخوان‌های شما کاهش می‌یابد.

همین موضوع باعث می‌شود که بعد از جراحی تیروئید، بدن شما به شدت خواهان دریافت کلسیم باشد.

این وضعیت در نهایت می‌تواند موجب بروز پوکی استخوان شد، به این معنا که استخوان‌های شما استحکام خود را از دست می‌دهند و شما بیشتر در معرض خطر شکستگی استخوان‌ها قرار خواهید داشت

داروهای ضدتیروئید: این داروها میزان هورمونی که غده‌ی تیروئید تولید می‌کند را کاهش می‌دهند.

برای اکثر بیماران، دارویی که پزشکان ترجیح می‌دهند تجویز کنند، داروی متیمازول (تاپازول) است چرا که ثابت شده این دارو عوارض کمی دارد.

پروپیل تیواوراسیل داروی دیگری است که برای بیمارانی تجویز می‌شود که نسبت به متیمازول آرژی دارند یا خانم‌هایی که در سه ماهه اول باداری خود هستند.

داروهای ضد تیروئید باید برای دوره‌های بسیار طولانی مصرف شوند (یک یا دو سال یا حتی بیشتر). پس از این مدت پرکاری تیروئید برطرف می‌شود اما احتمال بازگشت آن وجود دارد.

درمان با داروهای ضدتیروئید می‌تواند به صورت کوتاه مدت یا بلند مدت باشد.

درمان کوتاه مدت بین منظور انجام می‌شود که تا زمان تصمیم‌گیری پزشک به منظور انجام یک روش درمانی دائم، با کمک داروهای ضدتیروئید، میزان تیروئید موجود در خون بیمار در سطح نرمال حفظ شود. و از درمان بلندمدت نیز بین منظور استفاده می‌شود که بتوان بیماری را وارد فاز بهبودی کرد، تا جایی که حتی بعد از قطع مصرف دارو نیز، بیمار در وضعیت بهبودی بماند.

بتابلوکرها: داروهای بتابلوکر، مانند آتنولول یا پروپرانولول، موجب توقف یا کاهش تولید هورمون تیروئید نمی‌شوند و در عوض آنها علائمی که بر اثر پرکاری تیروئید ایجاد می‌شود را کنترل می‌کنند، به خصوص علائمی مانند ضربان سریع قلب، لرزش دست‌ها، اضطراب و گرمای زیادی که بدن تولید می‌کند.

ید رادیواکتیو: در حالت عادی، غده‌ی تیروئید ید موجود در خون را جمع آوری می‌کند و به کمک آن هورمون تیروئید را تولید می‌کند.

در این روش درمانی بی بیمار نوعی ید رادیواکتیو داده می شود و این ماده پس از جذب شدن توسط غدد تیروئید موجب تخریب غدد تیروئید می شود. پاسخ به این روش درمانی در حدود 6 تا 18 هفته طول می کشد.

از آنجایی که اغلب ید رادیواکتیو عملکرد عادی تیروئید را با اختلال مواجه می کند، افرادی که از این روش درمانی استفاده کرده اند نیاز دارند که تا پایان عمر تیروئید مصرف کنند تا نبود تیروئید در خون خود را جبران کنند.

جراحی: برداشتن غده تیروئید با جراحی نیز یکی دیگر از روش های درمان دائمی برای پرکاری تیروئید است اما این روش ترجیحاً استفاده نمی شود.

جراحی تیروئید تنها در صورتی انجام می شود که غده تیروئید بسیار بزرگ شده باشد (گواتر) و در تنفس بیمار اختلال ایجاد کرده باشد، یا این که مصرف داروهای ضدتیروئید موثر نباشد و یا این که بیمار به دلایلی نتواند ید رادیواکتیو مصرف کند.

از روش جراحی همچنین برای درمان بیمارانی استفاده می شود که دارای توده ای (به نام نودول) در تیروئید خود هستند، خصوصاً اگر احتمال سرطانی بودن این توده وجود داشته باشد

risk factor of hyperthyroidism

ریسک فاکتور پرکاری تیروئید

- pregnancy بارداری
- smoking سیگار کشیدن
- family history سابقه خانوادگی
- thyroid injury جراحت تیروئید
- immune disorder اختلال ایمنی

Symptom of hyperthyroidism

علائم پرکاری تیروئید

- anxiety اضطراب
- blurry vision دوینی
- large breast in men بزرگی سینه در مردان
- muscle spasm اسپاسم عضله
- low weight کاهش وزن
- vision change تغییرات بینایی

Reference

<http://www.hon.ch/>

<http://www.manasota.com/>

<http://www.healthweb.org/>

کم خونی پرنشیوز

کم خونی پرنشیوز از علل کاهش وزن است.

عمل بیماری

به دلیل اختلال در جذب ویتامین ب₁₂، ۸۰٪ از موارد کم خونی مگالوبلاستیک را به کم خونی پرنشیوز نسبت

می دهند

مشکلات معده: برداشتن معده، تحلیل رفتن بافت معده، عفونت هلیکوباتر پیلوری، کمبود فاکتور داخلی به صورت

مادرزادی و غیره

به عنوان مثال، رژیم های غذایی گیاهی : رژیم غذایی فقیر از ویتامین ب₁₂

مشکلات روده ای : به عنوان مثال، سوء جذب، برداشتن روده، بیماری کرون، سوء جذب مزمن گرم‌سیری،

دارو ها: به عنوان مثال، کلشی سین، نئومایسین، متوفورمین، داروهای ضد تشنج. استفاده طولانی مدت داروهایی که بر اسید معده اثر می گذارند می تواند کمبود ویتامین ب12 را بیشتر کنند زیرا که برای جدا شدن ویتامین ب12 از مواد پروتئینی، وجود اسید معده به میزان کافی ضروری می باشد

علام

علام کم خونی ممکن است شامل خستگی و بی حالی، تنگی نفس، غش، تپش قلب و سردرد باشد. کمبود ویتامین

B12

ممکن است با علام غیر قابل توضیح عصبی همراه باشد مثل: احساس خارش، بی حسی، تغییرات ادراکی و یا اختلال در بینایی

در هنگام معاینه ممکن است با علام زیر روبه رو شویم: رنگ پریدگی، نارسایی قلبی

(در صورت که کم خونی شدید باشد)، اثر خفیفی از رنگ لیمویی بر روی پوست، التهاب زبان، رخمهای دهان و دندان

علام روحی روانی کم خونی می تواند شامل موارد زیر باشد: تحریک پذیری، افسردگی، جنون و زوال عقل

علام عصبی ممکن است شامل: دژنرسانس مختلط تحت حد نخاع(درگیر شدن اعصاب و نخاع در اثر کمبود ویتامین (ب 12 که خیلی نادر می باشد) و نوروپاتی محیطی(اختلال در اعصاب محیطی)

بیماری های مرتبط

افراد مبتلا به کم خونی پرنیشیوز در معرض خطر ابتلا به سایر بیماری های خود اینمی قرار دارند(و بر عکس) از جمله

میکزو درمای اولیه

تیروئید سمی

بیماری کم کاری هاشیمیتو

بیماری آدیسون(نارسایی غدد فوق کلیوی)

ویتیلیگو(پیسی یا لک و پیس)

کم کاری تیروئید اولیه

پاراتیروئید

دیابت

وغیره

Symptom of pernicious anemia

علائم کم خونی پرنشیوز

کاهش وزن low weight

افسردگی depression

کاهش حافظه loss memory

تنفس سریع rapid breath

التهاب معدہ stomatitis

Reference

<http://www.merck.com> merck

<http://www.oalib.com>

<http://www.openj-gate.org>

<http://atoz.ebsco.com/>

<http://www.ncbi.nlm.nih.gov/>